

### Felemelték néhány mezőgazdasági gép és szeszáru, vendéglátóipari és luxuscikk árát

Az ellenforradalom súlyos károkat okozott népgazdaságunknak. A forradalmi munkás-paraszt kormány eddigi intézkedései jelentősen hozzájárultak a gazdasági helyzet konszolidálásához, az életszínvonal emelkedéséhez. Egyes árucikkekben azonban a fogyasztást nem tudjuk maradéktalanul kielégíteni. Ezért a kormány bizonyos árucikkek fogyasztói árának emelését határozta el.

Ez az intézkedés az árucikkeknek csak egy szűk körére terjed ki. Továbbra is változatlanul országosan egységes szilárd állami áron történik az árusítás az élelmiszeripari termékekben, a ruházati cikkekben, a háztartási-, vegyi-, vas- és edényárakban, a legtöbb kulturális szükségletet kielégítő cikkekben. Nem változik például az ára a kenyérnek, húsfeleknek, zsirnak, lisztnek, cukornak, szöveteknek, készruhának, cipőknek, szappannak, mosószernek, tüzelőanyagoknak, játékoknak, könyveknek, gyógyszereknek, stb.

Az áremelés a mezőgazdasági gépekre és szerűkre, az építőanyagokra, a motorerőpárra és kerékpárra, a mosógépekre és a varrógépekre, valamint egyes fényképező-

gépekre és néhány luxuscikkre terjed ki.

Intézkedéseket hozott a kormány a vendéglátóipari áruk bizonyos mérvű emelésére. Emelkedik a bor, sör, a Wermuth pezsgő és az espressó-kávé fogyasztói ára. Emelték az idegenforgalmi szállodák szobadíját. A vendéglátóipari egységekben ezentúl asztali fogyasztás esetén ülfogyasztási díjat, illetve zenés ár helyett zeneszolgáltatási felárat számítanak fel.

Ezzel egyidejűleg néhány éttermet és cukrászdát osztályon felülre minősítettek, megfelelően magasabb ülfogyasztási díjjal. Az áremelés néhány egészségtelen aránytalanságot is megszüntet. Több cikknél, amelyek termelése jelenleg veszteséges, az új árak kedvezően ösztönzik a termelés emelkedését. Ezzel csökkenni fog a hiánycikkek száma is.

Ezek az intézkedések hozzájárulnak a spekuláció letöréséhez, a vásárlóerő és az árualap egyensúlyának megteremtéséhez, a forint vásárlóerejének további megszilárdulásához.

### Az erdők tűzvédelme

A melegebb idő beköszöntésével — dolgozóink a jól végzett heti munka után mind nagyobb számmal igyekeznek idejük egy részét a szabadban eltölteni. Ehhez az erdő kellemes pihenést nyújt. Erdőinket különösen a nyári hónapokban gyakran veszélyezteteti a tűz. Az erdőtüz legnagyobb része gondatlanságból ered. Gondatlan emberek könnyelműségéből — hanyagságból erdőben, vagy annak közelében tüzet raknak — nyílt lángot használnak — égő cigarettát dobnak el.

Igen sok tüzesetet okoz az is erdeinkben, hogy gazdálkodó emberek földjükön felügyelet nélkül gaztárogatnak — ez gyorsan terjed, veszélyeztetve a környezetet is.

Ezért minden dolgozónak tudnia kell, hogy erdőben, vagy annak közelében tüzet rakni, nyílt lángot használni tilos. Aki az erdőben tüzet vesz észre — köteles azt azonnal eloltani, ha pedig ez már elterjedt, akkor köteles a közelben lévőket segítségül hívni, s értesíteni a tűzoltóságot is.

I. fokú tűzrendészeti hatóság.

## HOGY TISZTÁBBAN LÁSSUNK

Sokszor hallottunk már olyan panaszt, a műszaki vezetőktől, hogy idejük nagyrészt lefoglalja az adminisztráció. Mégis, mikor meglátogatuk az Ernő-bánya mérnökségét, valami ilyesmivel találkozunk. Először sehogyszem értettük, miért van szükség arra a sok megvonalazott füzetre. Miért akarják a vezetést még bürokratikusabbá tenni. Később azonban kiderült, hogy ez esetben nem valamiféle vezetői szeszélyről van szó, hanem inkább a tisztánlátás készítése Szöllösi János elvtársat arra a megfontolásra, hogy készítsen egy úgynevezett kisokost, amiből azután mindig tudják, hogyan folyik a termelés, milyen az anyagfelhasználás, egyszerűen hogyan és mennyiért termelnek a szén.

Arról van tulajdonképpen szó, hogy a bányák vezetői eddig legfőképpen azzal törődtek, hogy a mennyiségi termelés meglegyen. Erthető hát, hogy a közérdekek is hasonlóképpen gondolkodtak, nem is törekedtek, hogy a nva-kukba vegyék a minőség alakulásának az önköltségek csökkentésének a gondját. Legfeljebb akkor néztek körül, ha a prémium veszélyben forgott.

Milyen változás van tulajdonképpen az Ernő-bányán? A kör-

vezetők minden 10 napban részletes helyzetjelentést készítenek a munkahelyekről, és az ott megjelölt rovatokba azokat az adatokat írják be, amelyek a mennyiségi termelés mellett a munkahelyek műszaki állapotát, a szén minőségét, és a felhasznált anyagokat tartalmazzák. Ez az új eljárás pontosan mutatja a termelő munka légkörét. Az adatok pontos vezetése már előre jelzi a szükséges intézkedések megtételét. Szöllösi elvtárs így vélekedik: — A könyv bevezetését szükségessé tette a reális tervezés, az anyagnormák figyelemmel való kísérése. Még csak két hónapja, hogy bevezettük, de máris érezzük jó hatását. Például még januárban a felfelhasználás egy tonna szénhez 9,62 forintot tett ki, a szeptemberi 6,39 forinttal szemben, ez a költség februárban már 1,84/tonna csökkent. Ha a robbanóanyag felhasználást nézzük, ott is eredmény mutatkozik. A januári 0,75 forint/tonna felhasználás márciusban 0,2 forint-ra csökkent. De nemcsak ilyen adatokat jeyvezhetünk fel a könyvből, hanem azt is, hogy az egyes munkahelyekről mennyi szén fejtenek ki, mennyi időt vesz az igénybe, mennyi ideig tart egy-egy szerelési ciklus. Tehát a könyv az idő fölhasználást is

mutatja. Segít nekünk a gazdaságosságnál, és kézenfekvőbbek a tervezések, mivel a könyvecské megbízható adatokkal szolgál.

Ez a módszer alig pár hónapos, de elmondhatjuk róla, hogy megérte a fáradságot, nem növelte a bürokráciát, hanem világosabbá tette a bánya megismerését. — Persze ez nem jelenti azt, hogy megszüntessük a díszpécsterszolgálatot — jegyzi meg Szöllösi elvtárs, mert az előre nem látható termelési akadályokat nem tükrözi. Abban nagy segítséget ad, hogy a munkaszervezésben előre nyújt áttekintést. Végezetül a könyvecské látszólag ugyan csak statisztikai adatszűrésű, de a gyakorlati munkában jóval több annál.

Ez a kezdeményezés nagy életrevalóságról tanuskodik, különösen most, amikor tovább kell fokozni a bányák műszaki állapotát, és minden lehető eszközt fel kell használni a termelés gazdaságosságának kijavításáért. A könyvecské birtokában sokkal több lehetőség nyílik a belső kezdeményezések kihasználására, mely egyben azt is jelenti, hogy az Ernő-bánya a gazdaságosan termelő bányák között hamarosan az élre tör, mely érdeke vezetőknek, és beosztottak egyaránt. S. L.-né

### Egy nap a tanácselnök mellett

A hivatalos órák kezdetéig — 8 óráig — van még néhány perc. A Városi Tanács VB. elnökhelyettese és titkára, már elfoglalták munkahelyüket. Alig váltanak néhány szót egymással az előző nap eseményeiről, a szeszélyes időjárásról, kopogtatás hallatszik az ajtón.

#### Egy asszony lép be.

— Mondják mit tegyek, — kezdi komoly mondanivalóját Ko-

vácsné, a Városi Tanács Kereskedelmi Osztályának vezetője. — A város különböző részein árulják portékáikat ezek az asszonyok. Már ide a cipőbolt sarkához is lepakoltak. Azért, mert hát itt nagy a forgalom — mondják. Hiába mondom, hogy van piactér, ott történik az árusítás, csak nem akarnak szótfogadni.

— Menjen csak, szóljon nekik újból — adja meg a választ Mórocz György elnökhelyettes. Az eladókna is kell tudni, hogy az árusítás a piacon történik. Még jól el sem hangzik e néhány szó, ismét kopogtatnak. Menyhárt János, a Péti Nitrogénművek dolgozója lép be.

— Kútat építünk — mondja, — s cementre lenne szükségünk. A megszerzéshez kérem a tanács segítségét. — Kérem titkár elvtárs, adjon egy olyan értelmű írást, hogy amennyiben van a TŰZEP-nél, soron kívül adják ki.

S közben előkerülnek az íróasztalra a hivatalos okmányok. — Minden napra megvan a tennivaló, — mondja az elnökhelyettes. — Most a föld visszaigénylések elbírálásán dolgozunk. Csaknem 100 kérelmezőnk van. Ezt mind egyenként kell elbírálni, hogy ki jogos a földhöz, ki nem. Ipari dolgozónak 2000 négyzetméter lehet a birtokában, mezőgazdasági dolgozónak pedig 10 katasztrális holdat lehet visszaadni...

De máris az elnökhelyettes keresik. — Alá kellene írni, — mondja a fiatalasszony — s írást tesz az asztalra. — Kölcsönt kérünk a házipítés befejezéséhez. Ehhez kell a tanács aláírása és bélyegzője.

Pillanatok múve és aláírva, rajta a bélyegzővel nyújtja is vissza az elnökhelyettes. Elmegy az asszonyka, napi postabontásra kerül a sor. A sok hivatalos levél mellett panaszok, segítségkérés is van. Nemcsak személyesen keresik fel a város lakói ügyes-bajos dolgaikkal, elintézni valójukkal a tanács vezetőit, hanem levélben is. Lakásügyekben, feleség elhelyezkedésében, s ki tudná mind felsorolni azt a sok látszólag semminek tűnő apróságot, amellyel naponta a tanács vezetői foglalkoznak. Egy-egy esetben panaszok nem nagy dologgal jönnek, s ez számukra ez a legnagyobb, s ezért foglalkoznak oly körültekintéssel, mindenki ügyével.

#### Ezt is abba kell hagyni,

mert most egyszerre hárman is keresik az elnökhelyetteset.

— Tudja elnök elvtárs már milyen régóta járunk ide a helyiség végett — panaszkolja az egyik. Január óta hiába van meg az iparendélyünk. A kifőzdének a buszmegállónál szeretnénk helyet. Nemcsak nekünk, a város lakóinak is jó volna, ahol friss peccenyét, lángost lehetne kapni.

— Buszmegállónál már nem tudunk helyet adni. A piactéren kell standot megépíteni, adja meg a választ Mórocz elvtárs.

Szinte kézzől-kézre adják az ajtókilincset. Egy idősebb néni Inotárló jött, hogy előadja panaszát.

— Türelmetlen állapot az, ami az újtelepi kocsmá mellett van. Nincs WC, egészségügyi szempontból tovább nem tartható.

— Kiküldjük a tisztiorvost, nyugtatja meg válaszában a néni a VB.-elnökhelyettes, és ha nem megengedhető, akkor becsukjuk.

— Szücs Imréné egyedülálló asszony a szomszédjaira panaszkodik.

— A kertből tartom fenn magam, — mondja. — De a baromfiak, kutyák nagy kárt tesznek benne, mert a kerítés ledőlt, s ők nem csináltatják meg, hiába szólok nekik én. Kérem a tanácsot, hogy beszéljen velük.

— Elintézzük néni — hangzik a válasz.

A panaszok, kérelmek hosszú sorát lehet hallani. Apák, édesanyák, gyermekeikre panaszkodnak, hogy most öregségükre magukra maradtak, nincs gondviselőjük, megverik őket. De hány ember jön, annyiféle megrázó, apró panasz.

### Jönnék, segítséget kérnek.

A tanács vezetői pedig legjobb tudásukkal igyekeznek segítséget nyújtani, orvosolni a hibákat. A panaszok elintézése mellett a tanács vezetőinek még nagyon sok a tennivalójuk. Alighogy meghallgatták a panasztevőket, — kiknek többsége asszony — máris újabb munkához kezdenek. Értekezletre készül az elnökhelyettes. Ott épp úgy helyt kell állni, a tanács vezetőinek, mint az egyéb hivatalos ügyek intézésében.

A tanács vezetői mellett eltöltött idő arról ad számot, mindenki panaszán, baján ösztönít segítenek. Erre sorsuk tanította meg őket. S az a felismerés, hogy a munkások hatalmát, a proletárdiktatúra államát képviselik.

Kovács Karola

De erről nem a Szovjetunió tehet. Ráfizetnénk arra a cikkre akkor is, el.

### Az 1948—49-es világgiazi árak

alkalmazása a szovjet-magyar külkereskedelemben — minden híresztelés szemben — előnyös. Mi zömében nyersanyagot importálunk a Szovjetunióból. A nyersanyagok ára

a világgiacon pedig 1948—49-től jelentősen emelkedett. Ime, néhány példa, amelyek a tőkés lapok áru-tözsdei jelentéseiből állítottunk össze:

#### A NYERSANYAGOK VILÁGGIAZI ÁRA:

	Egység	1950 közepén	1956. évi átlagár
Szén	t	12,5 dollár	22,— dollár
Kohókoksza	t	—	27,—
Őn	t	1670,—	2200,—
Elektrolitikus vörösréz	t	512,—	920,—
Marónátron	t	70,—	83,—
Cellulóz	t	180,—	165,—
Fenyőbányafa	m <sup>3</sup>	8,5	14,5
Fenyőfűrészáru	m <sup>3</sup>	32,—	52,—

Mint a számköböl kiténik: az árak lényegesen emelkedtek az évek során. Mi mégis — kevés eltéréssel — a régi áron vásárolhatjuk a nyersanyagokat. Ez nyilvánvalóan előnyös nekünk.

A Szovjetunióba szállított áruinknál fródított a helyzet. A kész iparcikkek ára a tőkés piacokon esett, a tőkés államok gazdaságának fejlődése, a korszerű technika alkalmazása következtében. A szovjet-magyar kereskedelemben lényegében a régi

árak érvényesek. Vagyis: viszonylag drágábban adjuk el termékeinket, mintha a tőkés piacra vinnénk azokat. Ha például a gépipar termékeit nyugati országokban kellett volna eladnunk, több mint 10 százalékkal kevesebbet kaptunk volna értük, mint amennyit a Szovjetunió fizetett. A könnyűipari cikkeknel még kedvezőbb a helyzet, mint azt az alábbi táblázat mutatja (az árakat dollár-alapon számítottuk át devizaforintra):

	Árak devizaforintra		
	Ev	szovjet	tőkés
1000 m <sup>2</sup> pamutszövet	1951	7 417	4 875
	1955	8 079	3 027
1000 m <sup>2</sup> selyemszövet	1951	12 375	10 124
	1955	9 256	4 818
1000 pár női cipő	1951	55 170	41 697
	1955	62 200	30 060

Az árak ilyen alapon mellett hozzátéve, hogy a szovjet külkereskedelmi mérlegünk évenként körülbelül 300—400 millió devizaforintra volt kedvezőbb, mintha ugyanazt a forgalmat a tőkés országokkal bonyolítottuk volna le,

Ahol viszont nehézség mutatkozott, az a kereskedelmi forgalom kívüli pénzforgalom. Itt érvényes a rubel-forint átváltási árfolyam. (Diplomáták, ösztöndíjasok, a Szovjetunióba és onnan Magyarországra utazókkal kapcsolatos pénzforgalomról van szó.)

Gyulai István